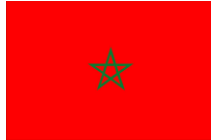

Sectie België – Marokko

7 maart 2012

De heer Abdelilah Halouti, lid van de *Majlis al-Mustacharin* (Marokkaanse Hogerhuis), op zending in Brussel werd eveneens uitgenodigd op die ontmoeting. Aan Belgische zijde namen volgende leden van de vriendschapsgroep deel: Voorzitster Zoë Genot, Ondervoorzitter Rachid Madrane, Danny Pieters, eerste ondervoorzitter van de Senaat, Herman De Croo, gewezen voorzitter van de Kamer, François-Xavier de Donnea, voorzitter van de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen van de Kamer, Bert Anciaux, Quaestor van de Senaat, senator Louis Siquet, kamerlid Denis Ducarme, kamerlid Georges Dallemagne en senator Fauzaya Talhaoui.

Koning Mohammed VI kondigde op 9 maart 2011 een grondwetswijziging aan (inperking van de macht van de Koning op sommige vlakken ten voordele van de eerste minister en het parlement, versterking van de scheiding der machten en een doorgedreven regionalisering). Na de goedkeuring van deze grondwet bij referendum op 1 juli 2011 werd beslist om de parlementsverkiezingen te vervroegen naar 25 november 2011. Deze werden gewonnen door de Parti de la Justice et du Développement (PJD) die 107 van de 395 zetels in de Kamer van volksvertegenwoordigers behaalde. Op 3 januari 2012 werd de nieuwe regering gevormd onder leiding van de heer Abdelilah Benkirane (PJD) samen met Parti de l'Istiqlal, Mouvement Populaire en Parti du Progrès et du Socialisme (PPS) evenals enkele onafhankelijken.

De bedoeling van deze ontmoeting was om de leden de kans te geven met de ambassadeur van gedachten te wisselen over de politieke evolutie die Marokko doormaakt enerzijds en de recente ontwikkelingen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten anderzijds.

Z.E. de heer Samir Addahre wees herhaaldelijk op het feit dat de veranderingen die zijn land doormaakt de logische voortzetting zijn van een in 1997 door Koning Hassan II ingezette "alternance". In tegenstelling tot wat bijvoorbeeld in Tunesië en Egypte gebeurt gaat het hier niet over de val van een regime. De hervormingsdrang (onder meer inzake familierecht) van de in 1999 aangetreden Koning Mohammed VI staat buiten kijf. Ambassadeur Addahre ontkent niet dat er nog steeds problemen als corruptie en nepotisme voortbestaan. Hij bestempelt het merendeel van de eisen van de jeugd als rechtmatig. Wel vindt hij het belangrijk dat deze eisen via de geijkte politieke kanalen aan bod komen wat geen evidentie is aangezien de jeugd tot op heden weinig gepolitiseerd was. Het Marokkaanse model kan, nog steeds volgens de ambassadeur, als voorbeeld dienen voor andere landen in de regio.

De heer Abdelilah Halouti (PJD) die in de *Majlis al-Mustacharin* zetelt voor de vakbonden, prees de luciditeit van het Marokkaanse volk. Ondanks de aanzienlijke inspanningen van de overheid onder meer inzake goed bestuur en bestrijding van de corruptie (bijvoorbeeld door de publicatie van de transportlicenties) blijven de verwachtingen van de bevolking zeer groot. De betogingen verlopen vreedzaam. De nieuwe coalitie verenigt de verschillende gevoeligheden die in de maatschappij leven. De creatie van een economische gemeenschap in de schoot van de *Union du Maghreb Arabe* bestempelde hij als cruciaal onder meer met het oog op het weer aantrekken van de economieën in de regio.

Tijdens de gedachtewisseling die hierop volgde kwamen volgende vragen en bezorgdheden van de Belgische leden aan bod:

- de werkelijke machtsverhoudingen na de recente grondwetsherziening tussen het parlement, de eerste minister en het Paleis;
- de noodzaak aan economische vooruitgang als voorwaarde voor het welslagen van de politieke hervormingen;
- de samenwerking tussen de universiteiten van beide landen;
- het regionalisme in Marokko;
- de positie van Marokko in het dossier Iran;
- de hervorming van het gerechtelijk apparaat;
- het intensifiëren en structureren van de betrekkingen tussen beide parlementen;
- de evolutie van de integratie van de Marokkaanse gemeenschap in België;
- de gerechtelijke samenwerking tussen beide landen;
- de (al dan niet) gegronde vrees voor de gevolgen van de verkiezingsoverwinning van de PJD voor de moderniteit in het algemeen en de gelijkheid tussen man en vrouw in het bijzonder;
- het fundamentele respect voor de uitslag van de verkiezingen (meer in het bijzonder deze georganiseerd in het kader van de Arabische lente) ook als de uitslag niet onmiddellijk strookt met de verwachtingen van het Westen.

Ambassadeur Addahre wees op zijn beurt op de specificiteit van de Marokkaanse natie waarvan de samenhang op de monarchie en de islam steunt. In Marokko leven nog steeds 800.000 Joden. Dit gegeven levert Marokko een belangrijke hefboom in de onderhandelingen tussen Israël en Palestina. Met betrekking tot Iran geeft de Marokkaanse ambassadeur aan dat zijn land niet langer diplomatieke betrekkingen onderhoudt omwille van de Iraanse inmenging in de Marokkaanse binnenlandse aangelegenheden. Hij meende verder dat de macro-economische factoren nog steeds behoorlijk zijn ondanks de verhoogde druk door de internationale financiële crisis.

Senator Abdelilah Halouti wenste ten slotte te reageren op de door sommige leden uitgedrukte vrees voor de gevolgen van de verkiezingsoverwinning van zijn partij. De PJD heeft de verkiezingen gewonnen omwille van haar geloofwaardig discours en niet op basis van een reeks religieuze eisen die dus ook geen deel uitmaken van het regeringsprogramma. Hij zegt de ongerustheid te begrijpen gezien de precedentes in Libië en Tunesië.

Ten slotte nodigde ambassadeur Addahre een delegatie van de sectie België-Marokko van de Belgische Groep van de Interparlementaire Unie uit een werkbezoek aan zijn land te brengen om aldaar de dialoog met de pas verkozen parlementsleden verder te zetten.